

Η ΘΕΣΙΣ ΜΑΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΣΟΛΟΜΟΥ

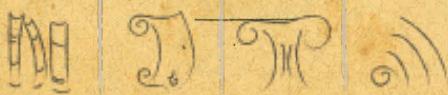
A'.

Δὲν βλέπω παρὰ νομικούς
καὶ νόμους καὶ διατάξεις
Καὶ μιὰ Σχολὴ τῆς Νομικῆς
μὲ φοιτητὰς πολλούς·
Καὶ 'ς αὐτὰ μέσα τοκιστὰς
καὶ τοκογλύφων πράξεις
Κ' ἐνα χρηματιστήριο
μὲ χίλιους δυώ τρελλούς.

"Ηγουν 'ς τὰ δικηγορικὰ
καὶ 'ς τὴν τοκογλυφία,
Σ αὐτὰ τὰ δυώ, τὴν κίνησι
θωρᾶ τὴν γενική.
"Αλλη δουλειὰ νά 'χη ζωή
δὲν φαίνεται καμμία
Σ αὐτὴν ἐδῶ τὴν χώρα μας
τὴν συνταγματική.

Ζητῶ τὰ ἔργα ποσ ψωμὶ^ν
μᾶς κουβαλοῦν ἀπ' ἔξω·
Κι' σπου βρεθῶ κι' σπου σταθῶ
μιλοῦν περὶ δικῶν.
Τὰ αὐτιά μου παίρνω μακρυὰ
καὶ κάνω γὰ προσέξω . . .
Κι' δ λόγος εἶνε γύρω μου
περὶ υποθηκῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐν ἐνὶ λόγῳ, μηχανή
δὲν βλέπω ποῦ νὰ φέρνῃ
Οὐτ' ιδρωμένον ἀνθρωπό^{το}
γιὰ τοῦτον τὸν σκοπό.
Μέσα ἀπὸ τὴν φτώχια μας
δ ἑνᾶς κι' ἄλλος παιρνει
Καὶ πῶς ἀκόμ' ὑπάρχουμε^{τοκίτη}
γιὰ θαῦμα θὰ τὸ πῶ.

Ἡ γεωργία...! 'ς τοῦ Θεοῦ
ἀφέθηκε τὸ χέρι.
Ποιὸς πλέον καταδέχεται
νὰ γίνη γεωργός!
Τῆς Νομικῆς τὸ δίπλωμα
'ς τὸ κάθε νηὸ συμφέρει
Γιατὶ μιὰ μέρα ήμπορεῖ
νὰ γίνη κ' ὑπουργός.

Ἡ ναυτιλία...! τὴν φτωχὴν
μᾶς δείχνει καταντιὰ τῆς.
Ποιὸς γιὰ καράδια σήμερον
λωλὸς δίνει παρᾶ,
'Αφοῦ πενήντα τὰ κατὸ
κι' ὡσὰν ἀριστοκράτης
Τοκίζοντας καπνίζοντας
τὰ βγάζει μιὰ χαρά.

Ἡ βιομηχανία μας..!
καὶ τί νὰ πῆς γιὰ κείνη!
Τί ὄνομα 'ς τὸ χάλι τῆς
δὲν ξεύρω νὰ δοθῆ.
Πάει νὰ συσθῇ καὶ τὸ στερνό^{το}
'ς τὸν Πειραιᾶ καμίνι
Κι' ὁ κάθε βιομηχανός
νὰ μείνῃ 'ς τὸ ψαλί.

Τοκογλυφία φόβερά
καὶ κωδηκομανία!
Νὰ δλ' η θεωρία μας
νὰ δλ' η πρακτική.
Κ' ἀν γελασθῇ σ' ἄλλη σειρά
νὰ μπῇ κανεὶς καμπία,
Ἄς καρτερεῖ κατάσχεστι
ἀπὸ τὴν Εθνική.

Καλὰ κι' ἀκόμη ἔχουμε
τὴν μαύρη τὴν σταφίδα
Μὲ τὸν Ἑγγλέζο ταχτικό
ἀγοραστὴ γι' αὐτή,
Όμογενεῖς ποὺ στέλνουνε
'ς τὴν μαύρη τὴν πατρίδα
Καὶ ἀπὸ σῦκα καὶ ἐλιατὶς
αὐτὸ τὸ κάτι τι.

B'.

Σαράφιδες καὶ τοκισταὶ
καὶ ἐνεχυροφάγοι,
Τραπεζικοὶ κάθε βαθμοῦ
καὶ κάθε ήθικῆς.
Όμοσ μὲ τοὺς νομομαθεῖς
καὶ σύους συνεπάγει
Ο κλάδος ὁ ἀμέτρητος
τῆς δλῆς Νομικῆς,

Δικανικούς, δικαστικούς
καὶ συμβολαιογράφους,
Κλητήρας καὶ κατασχετάς,
γραφεῖς καὶ μαθητάς,
Καὶ δικολάδους ποὺ κι' αὐτοὺς
διεκδικοῦν τοὺς τάφους
Ἀρκεῖ 'ς τὸ χέρι νὰ ίδουν
τὰς πέντε μετρητάς,

"Ολο αύτὸ τὸ σύμπλεγμα,
χωρὶς λόγο, μεγάλο,
Τοῦ πληθυσμοῦ τὸ ἥμισυ
σχεδὸν ἀποτελεῖ.
Κι' ἂν ἐρωτᾶς τὸ ἥμισυ
τί γίνεται τὸ ἄλλο,
Σ τὸν Καφενὲ δλημερῆς
τὸ στρώνει καὶ μιλεῖ.

"Ωστε ποῦ ἂν προσθέσουμε
εἰς τὴν τοχογλυφία
Καὶ 'ς τὸ δικηγορίκι μας
κι' αὐτὴν τὴν τεμπελιά,
Χωρὶς πολλὴν εύρισκουμε
εὐθὺς φιλοσοφία
Πόση καὶ ποίᾳ γίνεται
'ς τὸν τόπο μας δουλειά.

Αὐτὴ, ἂν δὲν τυφλώθηκα,
εἴν' ἡ κατάστασίς μας.
Τὸ λέγω μετὰ λύπης μου,
τὸ λέγω^ῦμ' ἐντροπή.
Αὐτὴ εἶνε ἡ πρόοδος
καὶ ἡ ἀνάπτυξίς μας.
Αὐτὰ εἶνε τὰ ἀθλά μας
καὶ ὅλ' ἡ προκοπή.

Κι' ἀς καρτεροῦν τὰ Γιάννινα,
κι' ἀς καρτερεῖ ἡ Κρήτη,
Κι' ἀς καρτερεῖ ὁ Βόστορος
ἐλληνικὴ αὔγη!
Κι' ἀς καρτεροῦν ξημέρωμα
οἱ τόσοι δίγως σπῆτι
Π' ἀπελπισμένοι βρίσκονται
'ς τὴ δουλωμένη γῆ.

'Εμεῖς ἐδῶ τὸν Κώδηκα
τὸν σταχυολογοῦμε
Καὶ ἄρθρα ἐρμηνεύουμε
τοῦ Νόμου φοβερά.
'Εμεῖς Λαύρια παιζούμε
έμεῖς τοχογλυφοῦμε
Κι' ὁ ἔνας τρώγει τ' ἄλλουνο
'σὰν λύκος τὸν παρᾶ.

Καὶ ἔτσι συνεχίζουμε
τὸ ἔργον τῶν πατέρων,
'Εκείνων ποῦ πολέμησαν
'σὰν τ' ἄγρα τὰ θηριά.
Ποῦ ἐθυσίασαν ζωὴν
καὶ κάθε τῶν συμφέρον
Γι' αὐτὴν ὅποι μουντζόνουμε
έμεῖς ἐλευθεριά.

Γ'.

"Ω πέτε μου, 'ς τὴν πίστι σας,
ἐσεῖς ποῦ κυβερνᾶτε
Κι' ὅποι τῶν φόρων ξεύρετε
ώραία τὸν χαβᾶ,
Τί ὀλοένα σκέπτεσθε
τί δλο μελετᾶτε;
Θέλει πολὺ νὰ νοιάσουμε
Πῶς πηαίνουμε στραβᾶ;

Πῶς τὸ Χρηματιστήριο
εἴνε πληγὴ 'ς τὸν τόπο
Γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε
χρειάζεται πολύ;
Καὶ τόσο θέλει νὰ πεισθῇ
τὸ λογικό μας κόπο
Πῶς εἴνε μόνον γιὰ κακὸ
κ' ἡ νομικὴ Σχολή;

Τί θέλουμε τὰ τάγματα
αύτὰ τῶν δικηγόρων;
Γιατὶ ὃ αὐτὸν τὸν χείμαρρο
δὲν βάζετε φραγμό;
Μήπως μὲν αὐτοὺς σκοπεύετε
διάβασιν συνόρων
Καὶ μὲν τὰς διατάξεις σας
τοῦ Τούρκου τὸν διωγμό; !

Γιατὶ τὸ καταγώγιον
αύτὸν χαρτοφόρων
·Όπου Χρηματιστήριο
ἔχει διονυσοθῆ,
Γιατί, γιατὶ τὸ ἀνέχεσθε
πρὸς βλάβην τῶν ἐμπόρων
Καὶ καθενὸς ποῦ τίμια
ζητεῖ νὰ ἔργασθῃ;

Ποῦ ὅλοι κοπανίζουμε
δὲν βλέπετε ἀέρα
Καὶ νὰ πλουτήσῃ ὁ καθεὶς
ζητεῖ μὲν τυχηρά; ..
Σφαλίστε το! ὃ τὸ διάβολο
νὰ πάγι καὶ παραπέρα
Πρὶν καταντήσουν κυβισταὶ
κι' αὐτά μας τὰ μωρά.

Σφαλίστε το! καὶ αἴθουσα
λαμπρὰ κερδοσκοπίας
Τὸ πέλαγος ἀς ἀνοιχθῆ
ἐμπρός σας τὸ πλατύ.
Μ' ἐλληνικὰ τρικάταρτα
καὶ ὅχι μὲν κυβείας
Πρέπ' ἡ πατρίς μας, Κύριοι,
τὸν πλοῦτον νὰ ζητῇ.

Τοὺς ναύτας μας κυττάξετε
ποῦ σκόρπισαν ὃ τὰ ξένα..!
Θὰ φύγουν κι' οἱ τεχνῖται μας
κι' οἱ λίγοι γεωργοί.
Εἶνε ἔκατομμύρια
γιὰ μᾶς αὐτοὶ χαμένα.
Σκεφθῆτε τα! Σκεφθῆτε τα!
τοῦ Κράτους Υπουργοί.

'Αλλ' ὅχι!.. συγχωρέστε με
ποῦ τέτοιο πῆρα θάρρος.
Λησμόνησα πῶς ἔχετε
ἄλλα πολλὰ ὃ τὸ νοῦ.
Πῶς ἔχετε τοῦ κόμματος
ἐπάνω σας τὸ βάρος
Κι' δλίγον τὰ συμφέροντα
θυμᾶσθε τοῦ Κοινοῦ.

Δ.

'Σ ἐσὲ θὰ στρέψω τὴ φωνὴ,
ὃ ἔσενα νεολαία!
Ποῦ ρίχτεις ὑπερήφανη
τριγύρω σου ματιά
Π' ἔχεις καὶ νοῦ καὶ αἰσθημα
καὶ χέρια ρωμαλέα
Καὶ γὰρ πατρίδα ἀσθεστη
ἢ τὰ σπλάχνα σου φωτιά.

Στερνὴ μὲς τὴν Ἀνατολὴ
νὰ μέν' εἰν ἀμαρτία
Αὐτὴ ἡ Χώρα π' ἔλαμψε
ἢ τῆς γῆς κάθε μεριά..!
Εἰς τίποτε ἡ ἀτυχὴ
δὲν ἔχει πλιὸν πρωτεῖα
Παρὰ... καὶ αὐτὴ τὴν φτώχια μας
καὶ ὃ τὴν κακομοιριά.

Πιάστε, παιδιά μου, τὸ σφυρί,
ρίχτητε 'ς τὸ τιμόνι;
Τὴν γῆ βιβλίο κάμετε
ἄν θέλετε τιμή.
Βλέπω τὴν πεῖνα νά ῥχεται,
τὴν βλέπω νὰ σιμόνη . .
Τρέξτε, λεβένταις, γλίγωρα
πρὶν λείψῃ τὸ ψωμί.

Τρέξτε, 'ς τὸ ξένο ἔλεος
πρὶν ἡ πατρίς μας πέσῃ,
Σ τὸν τόπο ποῦ μαράθηκε
νὰ δώσετε ψυχή.
Κι' ἀφῆστε τοὺς καθηγητὰς
τῆς νομικῆς 'ς τὴ μέση
Αφῆστε τους νὰ κάθωνται
'ς ταῖς ἔδραις μοναχοῖ.

'Αν τοῦτο σεῖς δὲν πράξετε
ἄν σεῖς δὲν κινηθῆτε,
'Αν σεῖς δὲν δώστε σύνθημα
νὰ λείψῃ τεμπελιὰ,
Τὴν χώρα νὰ ἐρημωθῇ
δγλίγωρα θὰ ὅγητε
Κι' ἀκόμη θὰ τρωγώμεθα
ἔδω 'σὰν τὰ σκυλιά.

Κι' ἀφοῦ μᾶς σβύσῃ ὅλους μας
ὁ τόκος ἀταράχως
Καὶ φαγοθούμε μόνοι μας
μὲ τάξι νομική,
'Ο Κώδηκας θὰ περπατῇ
'ς τοὺς βράχους μας μονάχος
Καὶ τ' ἄρθρα του θ' ἀκούωνται
'ς τὴν γῆ τὴν κλασικήν.

'Er 'Αθήναις κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1887.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A 152 φ 11.0002